

§

Dr. Gaudi-Nagy Tamás
ügyvéd
Európa jogi szakjogász

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1631-0/2018
Érkezett:	2018 NOV 05. §
	1
	4 db
Kezelőiroda:	lu

Alkotmánybíróság
Győri Törvényszék útján!

Budapest, 2018. július 13.

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

Győri Törvényszék	
Beérkezési módja: személyesen/át/beszélővel/klódo/ postán/e-mailen/faxon érkezett	
Dátum:	2018-07-17
Ügyirat száma:	B.199/2016
Oldalok:	1
Melléklet:	4 db

88

Tárgy: alkotmányjogi panasz indítvány

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[redacted] lakhely: [redacted]) mellékletként csatolt – képviselőben: [redacted]
[redacted] hozzátartozó – meghatalmazással igazolt jogi képviselőben eljárva az Alkotmánybíróságról
szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban Abtv.) 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Győri Ítéletábrla Bf.28/2017/13.. számú jogerős ítéletének illetve a Kúria Bfv.II.1943/2017/6. számú felülvizsgálati ítéletének az alaptörvényellenességét a Győri Törvényszék B.199/2016/30. számú ítéletére is kiterjedően megállapítani, és az első-, másodfokú valamint felülvizsgálati ítéleteket megsemmisíteni szíveskedjenek, mert azok sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében előírt tisztességes eljárásról való jogának alkotmányos követelményét, valamint a XXVIII. cikk (2) bekezdésében biztosított ártatlanság védelméhez való alapvető jogot.

A kérelem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítványozói jogosultság igazolása

Indítványozó azon büntetőeljárás vádlottja volt, mely büntetőeljárásban a Győri Törvényszék B.199.2016/30. számú ítéletével megállapította azt, hogy védencem [redacted] büntetőeljárásban bűnös, ezért a bíróság őt 6 év szabadságvesztésre ítélte és közügyektől eltiltotta. A Győri Ítéletábrla Bf.28/2017/13. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, így az ítélet jogerősre emelkedett.

A jogerős ítélettel szemben indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, azonban a Kúria a Bfv.II.1943/2017/6. számú határozatával a másodfokú jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Álláspontom szerint a teljes eljárás alatt kirívóan sérült indítványozó Alaptörvényben biztosított tisztességes eljárásról fűződő joga, valamint az őt megillető ártatlanság védelméhez fűződő joga.

Megállapítható tehát, hogy az alaptörvény-ellenes ítéletek egyedi ügyben születtek, és abban az indítványozó, mint terhelt vett részt, így érintettsége fennáll, és ezért az Abtv. vonatkozó §-a szerint jogosult az indítvány előterjesztésére.

Az indítványozó mind a Győri Törvényszék elsőfokú, mind a Győri Ítéltábla jogerős, mind a Kúria felülvizsgálati ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kéri.

Bár az Ítéltábla ítélete jogerős és végrehajtható határozatnak minősül, azonban indítványozó azzal szemben felülvizsgálati kérelemmel élt, és a hatályban fenntartó kúriai ítéletet követően, annak kézbesítésétől számított törvényi határidőn belül terjeszti elő panasz indítványát.

Figyelemmel arra, hogy az indítványozó a jogerős ítélet ellen alkotmányjogi panaszt nem terjesztett elő, valamint figyelemmel arra, hogy a Kúria a felülvizsgálati eljárásában érdemben vizsgálta a benyújtott felülvizsgálati kérelmet, és érdemi vizsgálatot követően a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, így a 3358/2012. (XII.5.) AB végzésben foglaltakra is tekintettel indítványozó a felülvizsgálati ítélettel szemben jogosult a panasz előterjesztésére.

Mind az elsőfokú, mind a jogerős mind az azt hatályában fenntartó felülvizsgálati ítélet sérti az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogait, ugyanis az ítéleteket hozó bíróság, a Magyar Állam igazságszolgáltatásra hivatott intézménye nem vette védelembe indítványozó alkotmányos jogait és nem állapította meg, hogy indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő jogát.

Indítványozó álláspontja szerint az elsőfokú, a jogerős és a felülvizsgálati ítélet sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos jogát, valamint ugyanezen cikk (2) bekezdésében deklarált ártatlanság vélelméhez fűződő jogát.

Indítványozó részére a felülvizsgálati ítéletet 2017. május 14. napján kézbesítették, így indítványa törvényi határidőben előterjesztettnek minősül.

Az Abtv. 29. §-ban megfogalmazott „*alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés*”, mely a panaszindítvány befogadásának törvényi feltétele, indítványozó álláspontja szerint a fentiek fényében egyértelműen fennáll.

Alapvető – az Alkotmánybíróság ügykörébe tartozó – alkotmányjogi probléma ugyanis, hogy indítványozó részére nem biztosították a tisztességes eljáráshoz fűződő joga keretében védelemhez való jogát oly módon, hogy számos bizonyítási indítvány elutasításra került, amely a felmentését eredményezhette volna indítványozónak. Indítványozó alkotmányos jogai mindvégig sérültek, és az egész eljárást megalapozta kizárólag azon tanúvallomás, amelyet kk. sértett tett nyomozati bíró előtt, amely révén álláspontom szerint sérült az ártatlanság vélelméhez fűződő alkotmányos alapjoga indítványozónak. Ugyanis

2. Az alaptörvény-ellenesség érdemi indokolása

Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése alapján:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

„(2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.”

A hivatkozott alaptörvényi rendelkezés (1) bekezdése rendkívül világosan és egyértelműen fogalmaz, alaptörvényi szintre emelve a legfőbb büntetőeljárás garanciaként aposztrofált tisztességes eljáráshoz fűződő jogot.

Tárgyi bíróságok azonban rendkívül egyoldalú bizonyítási eljárást lefolytatva, indítványozó védelemhez fűződő jogát figyelmen kívül hagyva, és az ő bizonyítási indítványait mindvégig elutasítva hoztak kirívóan súlyos büntetést magában foglaló jogerős ítéletet, rendkívül hátrányosan megváltoztatva ezáltal nem csak indítványozó, de az egész környezete, családja életét is.

Álláspontom szerint, az eljáró bíróságok mindvégig kizárólag sértett kk. által elmondottakat vették kizárólag alapul, miközben nem került meghallgatásra kk. [REDACTED] mint az ügyben kiemelt jelentőséggel bíró tanú. A bíróság így kizárólag [REDACTED] előadását a valós tényekről meg sem hallgatta.

Korábban is hivatkoztam arra részletesen a felülvizsgálati indítvány előterjesztése során, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog keretén belül számtalan bizonyítási indítvány elutasításra került. Az alábbiakban a T. Alkotmánybíróság részére részletesen feltárom azt, hogy mennyiben korlátozták, illetve lehetetlenítették el indítványozó védelemhez fűződő jogát, és kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy határozata meghozatala során kellő súllyal értékelje az alábbiakat:

Egyrészt, álláspontom szerint önmagában már azzal, hogy szinte kizárólag a vádhatóság által előterjesztett terhelő bizonyítékok alapján ítélték el indítványozót, megsértették ezáltal a tisztességes eljáráshoz való jog (fegyveregyenlőség elve) alkotmányos alapelvét.

Rendkívül jelentős bizonyítási cselekmény foganatosítása lett volna az ügy megnyugtató eldöntése szempontjából leginkább releváns tudomással bíró kk. [REDACTED] tanúként történő meghallgatása. A Be. rendelkezései kellő garanciával bírnak abban a tekintetben, hogy kiskorú gyermek meghallgatható legyen a bíróság előtt anélkül, hogy mindez szellemi és lelki fejlődésükben akadályt képezne, vagy ebből fakadó bármilyen mentális hátrány érhetné őket. Mindemellett ugyanakkor szükséges kiemelten hangsúlyozni azt, hogy az Alaptörvény rendelkezései értelmében pedig kifejezetten szükséges lett volna a meghallgatása, hiszen a tisztességes eljárás keretén belül minimális követelmény az, hogy a feltételezett bűntény időpontjában jelen lévő személyek kivétel nélkül kihallgatásra kerülnek.

Ugyanakkor a Győri Törvényszék előtt kk. [REDACTED] [REDACTED] sértetti tanúként történő kihallgatása nyomozási bíró által foganatosítva megvalósult, így semmi esetre sem foghat helyt esetlegesen azon érvelés, hogy kiskorúságára tekintettel nem került meghallgatásra kk. [REDACTED]. Ebben az esetben egyértelműen felborult a „fegyveregyenlőség elve, és nagyon súlyosan sérültek indítványozó alkotmányos alapjogai.

Elfogadhatatlan és érthetetlen, hogy az ugyanolyan idős és szellemi képességekkel bíró kk. [REDACTED] [REDACTED] miért nem került meghallgatásra az elsőfokú eljárásban, hiszen a vádbeli cselekmény időpontjában hárman voltak, így az általa tanúsítottak az ügy eldöntése szempontjából abszolút relevanciával bírnak.

Másrészt, a büntetőeljárás során két szakvélemény is alátámasztotta kk. [REDACTED] [REDACTED] szavahihetőségét és befolyásmentességét, így – ismételten visszautalva a tisztességes eljárás elvében foglaltakra – semmilyen okkal, vagy indokkal nem támasztható alá az, hogy kk. [REDACTED] tanúként történő meghallgatására milyen okból kifolyólag nem került sor. Nevezett személy ugyanis nem kizárólag releváns tudomással bíró személy kategóriájába esett volna, hanem szemtanúként volt jelen a vádbeli cselekmény időpontjában, így ebből fakadó minőségén, ti. mint szemtanú, tudta volna cáfolni, vagy alátámasztani a bűncselekmény megtörténtét, amely bizonyítási cselekmény foganatosítása álláspontom szerint mindenképpen szükséges lett volna a kétséget kizáró bizonyítottság érdekében.

Szintén a tisztességes eljáráshoz való jog megsértése állapítható meg azáltal, hogy nevezett kk. [REDACTED] [REDACTED] tanúként történő meghallgatásának indítványa elutasításának vonatkozásában elmulasztotta a bíróság indokolási kötelezettségét, hiszen semmilyen formában nem tért ki az érdemi határozat arra, hogy milyen okból kifolyólag utasította el ezen rendkívül jelentős bizonyítási indítványt, és tekintett el egy szemtanú tanúként történő meghallgatásától. Ezen hiányosság a Kúria részéről sem került pótlásra.

Szintén nem tért ki arra a tényre a jogerős ítélet, hogy annak ellenére, hogy két szakértői vélemény is alátámasztotta kk. ██████ szavahihetőségét, ennek ellenére a szakértői véleményben foglaltakat is teljes egészében figyelmen kívül hagyva mellőzte meghallgatását kk. ██████ a bíróság, indokolás nélkül.

Ugyanakkor rendkívüli jelentőség tulajdonítható álláspontom szerint annak, hogy kk. ██████ tekintetében meghozott, ██████ igazságügyi szakértő által meghozott megállapításokat a bíróság a bizonyítási eljárás részévé tette, és az abban foglaltakat megállapította, ugyanakkor a jelenleg rendelkezésre álló információk alapján üü. ██████ ██████ szakértőnek nincs gyermekpszichológusi képesítése, míg kk. ██████ annak ellenére nem került meghallgatásra, hogy szavahihetőségét szakvélemények támasztották alá.

Álláspontom szerint mindez tovább élezi azon fent hivatkozott megállapítást, mely szerint sérül a tisztességes eljáráshoz való joga indítványozónak. Hiszen a terhelő bizonyítékok kapcsán felmerülő igazságügyi szakértői véleményeket fenntartás nélkül elfogadta a bíróság, míg arra vonatkozóan esély sem merült fel, hogy mentő körülmény, illetve ártatlanságot alátámasztó bizonyíték a bizonyítási eljárás részét képezze, kk. ██████ szemtanú meghallgatásának hiányában, dacára annak, hogy ██████ szavahihetőségét két szakértő is alátámasztotta.

Szintén magyarázat és indokolás nélkül maradt azon védő által előterjesztett bizonyítási indítvány, mely arra irányult, hogy a bíróság rendeljen ki igazságügyi orvos-szakértőt ██████ tekintetében, arra vonatkozó vizsgálat fogantatására, hogy védecem mutat-e bármi ██████

Tény, hogy az ítélet rendelkezik arról, hogy igazságügyi pszichiáter szakértő véleménye kitér arra, hogy ██████ nem elmebeteg, nem gyengeelméjű, nincs tudatzavara, továbbá nem szenved szellemi leépülésben vagy személyiségzavarban, valamint ezek nem állapíthatók meg nála a terhére rótt cselekmény idejére sem. Ugyanakkor, a tényállás teljes körű tisztázásához okvetlenül szükséges lett volna helyt adni az indítványnak, annak érdekében, hogy megállapítást nyerjen, szenved-e bármilyen olyan pszichés betegségben ██████ ██████ védecem, amelynek fennállta esetén más kontextusba helyezhető lett volna az ügy, és vele szemben esetlegesen enyhébb szankció kiszabása lett volna indokolt.

Álláspontom szerint, ezen rendkívül jelentős bizonyítási indítvány tekintetében sem tett eleget indokolási kötelezettségének a bíróság, az elutasítás okáról nem is rendelkezik az érdemi határozat. Immáron, a fent felsoroltak alapján a harmadik olyan meglévő, vagy indítványozott igazságügyi szakértői vélemény, amely indítványnak nem adott helyt a bíróság, vagy a meglévő szakértői véleményben foglaltak nem vette figyelembe, és minderről részletes indokolással nem rendelkezik az ítélet.

Végül, de nem utolsó sorban, a büntetőeljárás törvény garanciális rendelkezéseire tekintettel egyértelmű álláspontom szerint az, hogy a bizonyítékok értékelése körében nem lehetett volna figyelembe venni 2015. október 6-án tett vallomását kk. ██████, amelyet a nyomozóbíró előtt tett. Maga a jegyzőkönyv is tartalmazza azt, hogy kk. ██████ a fülébe több alkalommal is ██████, amely vallomása során befolyásolhatta volna őt. Vélelmezhető egy gyermek esetében az, hogy bíróság előtt stresszes, illetve izgul, hiszen ezen állapot egy tanúvallomás során érett, felnőtt személyek tanúként történő meghallgatása esetén is fennáll. Álláspontom szerint kk. ██████ olyan, befolyásmentesnek semmi esetre sem tekinthető vallomást tett, amely végül ahhoz vezetett, hogy indítványozót egy rendkívül egyoldalú büntetőeljárás keretei között elítélték.

Ahhoz, hogy a gyermek befolyásolása kizárható legyen, a gyermek megnyugtató érdekében elegendőnek bizonyult volna az, ha ██████

Mindezekre tekintettel, gyakorlatilag az egész vád

tárgyát képező, és kiemelt bizonyítékként figyelembe vett kk. ██████████ előadását – amely lényegében véve alapul szolgált védencem elítéléséhez – figyelmen kívül kellett volna hagynia a bíróságnak, ennek ellenére azt nem tette meg.

Ebben a körben is elmulasztotta indokolási kötelezettségét mindkét bíróság, a bizonyítékok értékelése körében az ítélet indokolására tekintettel mindösszesen azt vette figyelembe a bíróság, amelyet a kislány előadott, ezen, védő által is hivatkozott kiemelten hangsúlyos észrevételeket teljes egészében figyelmen kívül maradtak.

Ezen bizonyítási indítványoknak történő helyt adás nem kizárható módon teljes egészében megváltoztathatta volna a tényállást és a vádlott terhére rótt bűncselekmény bizonyítottságát, és így vádlott felmentését eredményezhette volna az ítéletben foglaltak.

Kiemelten hivatkozok arra, hogy álláspontom szerint sérült a tisztességes eljáráshoz való joga indítványozónak akkor is, amikor nem nyilvános eljárás keretében folytatta le a felülvizsgálati eljárást a Kúria, hiszen az Alaptörvény egyértelműen rendelkezik arról, hogy nyilvános eljárás keretében szükséges az eljárást lefolytatni. Természetesen a Be. lehetővé teszi a tanácsülésen történő elbírálást, ugyanakkor az ügy súlya okvetlenül megkövetelte volna azt, hogy nyilvános eljáráson bírálják el a felülvizsgálati indítványt.

Álláspontom szerint, jelen ügyben zsinórmértékül használható a **Kúria Kfv.V.35.216/2014.** számú ügyben hozott határozata, hiszen a „fegyveregyenlőség elve” és tisztességes eljáráshoz való jog körében hozott határozatát a Kúria kiterjeszti a büntető ügyekre is. Az alábbiak szerint rendelkezik e körben a Kúria:

„A tisztességes eljárás a jogállamiság és a demokratizmus része. Az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikke biztosítja a tisztességes eljáráshoz való jogot polgári és büntető perekben. Az Alaptörvény XXIV. cikkének /1/ bekezdése rögzíti: mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni. Magyarországon tehát Alaptörvény írja elő közigazgatási eljárásokra is a fair eljárás követelményét.

Ahogy az adóhatóság előtt az adózók alakilag és tartalmában hiteles, ellenőrizhető bizonyítékkal igazolhatják állításaikat, úgy ez hatósági követelmény is, azaz a tisztességes eljárás elemét képező „fegyveregyenlőség elve” a bizonyítékok beszerzése körében mindkét félre vonatkozik.”

Az Alkotmánybíróság gyakorlatát illetően kiemelten hivatkozom a T. Alkotmánybíróság **19/2015. (VI.15.) AB határozatában** foglaltakra. Hivatkozott ügy annak ellenére, hogy polgári jogvita kapcsán született, annak indoklása egyértelműen olyan alapvetéseket tartalmaz, amelyek jól körülhatároltan meghatározzák a tisztességes eljáráshoz fűződő jog értelmezési kérdéseit generálisan, illetve a hivatkozott ügyben rögzítettek azért is szolgálhatnak iránymutató jelleggel, mivel az ügy jellegét tekintve hasonló volt abban a tekintetben, hogy a fegyveregyenlőség elve sérült.

Hivatkozom a határozatban foglaltakra a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme kapcsán:

„Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját elvi jelentőséggel a 6/1998. (III. 11.) AB határozatban foglalta össze. Az itt megfogalmazott megállapításokat az Alkotmánybíróság utóbb több döntésében [5/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 75.; 14/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 101, 108.; 15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 118–120.; 35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABH 2002, 199, 211.; 34/2014. (XI. 14.) AB határozat; 8/2015. (IV. 17.) AB határozat] is megerősítette és gyakorlattá formálta. A kimunkált alkotmányos mérce értelmében a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok

hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. Az Alkotmánybíróság 19/2015. (VI. 15.) AB határozat 507 értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül.”

Ezt követően az egyedi ügyre vonatkozó megállapításokat hoz az AB határozat, az indoklás 37. és 42. pontjában, amelynek keretében egyértelműen deklarálásra kerül az, hogy sérült a fegyveregyelőség elve, amelyből fakadóan a tisztességes eljáráshoz való jog megsértése állapítható meg:

„Az Alkotmánybíróság a számára rendelkezésre álló iratokból arra a következtetésre jutott, hogy az alapügyben a peres felek egyike (vagyis a panaszos) eszköztelenné vált a bizonyítási eljárás során. **Perbeli jogosítványai olyan mértékben csorbultak, ami felveti az alkotmányos alapjogvédelem indokoltságát.** Ebből következően a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülésének megítélése tartalmi vizsgálatot igényel, amelynek során választ lehet adni arra, hogy a panaszosnak volt-e lehetősége jogi álláspontja és az azokat alátámasztó bizonyítékok előadására, és érvényesítésére vagy ellenkezőleg: el volt zárva a hatékony bizonyítási eszközök igénybevételének lehetőségétől.

Az Alkotmánybíróság a fentiekkel kapcsolatban hangsúlyozza: **nem kívánja elvégezni a bizonyítékok újbóli (jogi értelemben vett) mérlegelését; ez a hatóságok és a rendes bíróságok feladata.** Alaptörvényből fakadó funkcióját viszont úgy tudja a konkrét ügy kapcsán betölteni, ha rámutat: olyan, az ügy eldöntése szempontjából releváns tényezőket hagyott figyelmen kívül a Bíróság, amely tény önmagában a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét okozta. Az alaptörvény-ellenesség jogkövetkezményeként a Bíróság 7.K.27.809/2013/3. számú ítéletét az Alkotmánybíróság **megsemmisítette.** A döntés nem érinti a Főigazgatóság határozatát, arra a Pp. 361. § c) pontja az irányadó: „[a] Kúria az alkotmányjogi panasz orvoslása érdekében az alábbiak szerint határoz: c) ha az Alkotmánybíróság a bíróság határozatát megsemmisítette, az Alkotmánybíróság határozatából következően – a d) pontban foglalt kivétellel – az első vagy a másodfokon eljáró bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja, vagy a felülvizsgálati kérelem tárgyában új határozat hozatalát rendeli el;”

Álláspontom szerint határozatában az Alkotmánybíróság helyesen mutatott rá arra, hogy az érdemi ügyben a bizonyítékok értékelése és mérlegelése nem az ő feladata, éppen ebből fakadóan megsemmisítette az ítéletet, és új eljárást rendelt el.

3. Összegzés, záró rész

Az alkotmányjogi panaszindítvány érdemi indoklásában kifejtettekre indítványozó ezúton kéri a T. Alkotmánybíróságot, hogy az alaptörvény-ellenes elsőfokú, jogerős és felülvizsgálati ítéleteket megsemmisíteni szíveskedjenek.

Indítványozó nyilatkozik, hogy az ügyben volt folyamatban felülvizsgálati eljárás, mely érdemi döntéssel már lezárult, a törvényesség érdekében egyéb jogorvoslati eljárás illetve perújítás nincs folyamatban.

Indítványozó továbbá az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel nyilatkozik, hogy a jelen ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványában szereplő személyes adatai nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Indítványozó az Alkotmánybíróság hatáskörét az Abtv. 52.§ (1) alapján az Abtv. 27.§ törvényi rendelkezésében foglaltakra alapítja.

Az indítvány az Abtv. 52.§ (1) bekezdése alapján határozott kérelmet tartalmaz fent rögzített petíumban foglaltak szerint.

A kérelem kedvező elbírálásában bízva tisztelettel:

§ **Dr. Gaudi-Nagy Tamás** §
ügyvéd
Eszéki jogi szakirodalom

Melléletek:

- 1.sz. melléklet meghatalmazás
- 2.sz. melléklet a Győri Törvényszék B.199/2016/30. számú ítélete
- 3.sz. melléklet a Győri Ítéltábla Bf.28/2017/13. számú jogerős ítélete
- 4.sz. melléklet a Kúria Bfv.II.1943/2017/6. sz. felülvizsgálati ítélete

